



TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 126/22

V Luxemburgu 14. júla 2022

Rozsudky Súdneho dvora v spojených veciach C-59/18 | Taliansko/Rada a C-182/18 | Comune di Milano/Rada, v spojených veciach C-106/19 | Taliansko/Rada a Parlament a C-232/19 | Comune di Milano/Parlament a Rada, a vo veci C-743/19 | Parlament/Rada

Umiestnenie sídla EMA a ELA: právomoc rozhodnúť má normotvorca Únie a nie členské štáty

Rozhodnutia zástupcov členských štátov o umiestnení nového sídla EMA a sídla ELA sú akty politickej povahy bez záväzných právnych účinkov, takže proti nim nemožno podať žalobu o neplatnosť

Dňa 20. novembra 2017 zástupcovia vlád členských štátov vybrali mesto Amsterdam, ktoré nahradilo Londýn, ako nové sídlo Európskej agentúry pre lieky (EMA).

V júni 2019 tiež rozhodli, že novozriadená Európska agentúra práce (ELA) bude mať sídlo v Bratislave.

Taliansko a Comune di Milano napadli rozhodnutie zástupcov vlád členských štátov o umiestnení sídla EMA do Amsterdamu (C-59/18 a C-182/18), ako aj nariadenie 2018/1718¹, ktorým sa v nadväznosti na toto rozhodnutie umiestnilo toto sídlo do tohto mesta (C-106/19 a C-232/19). Európsky parlament zasa spochybňuje rozhodnutie zástupcov členských štátov umiestniť sídlo ELA do Bratislavy (C-743/19).

Súdny dvor, zasadajúci vo veľkej komore, dnešnými rozsudkami všetky žaloby zamieta.

Súdny dvor najprv pripomína, že akty prijaté kolektívne zástupcami vlád členských štátov nemôžu byť predmetom preskúmania zákonnosti súdom Únie podľa článku 263 ZFEÚ.

Takýto akt však v skutočnosti nesmie predstavovať rozhodnutie prijaté Radou, ako inštitúciou Únie.

Za týchto okolností Súdny dvor najprv skúma, či právomoc týkajúca sa umiestnenia sídla orgánov, úradov a agentúr Únie prináleží zástupcom vlád členských štátov, ktorí konajú na základe spoločnej dohody, v súlade s pravidlom uvedeným v článku 341 ZFEÚ alebo či prináleží normotvorcovi Únie.

Súdny dvor rozhodol, že článok 341 ZFEÚ sa neuplatňuje na umiestnenie sídla orgánu, úradu alebo agentúry Únie, akými sú EMA a ELA.

Právomoc rozhodovať o umiestnení sídla EMA a ELA prináleží teda normotvorcovi Únie, ktorý musí na tento účel konať v súlade s postupmi stanovenými v relevantných hmotnoprávných ustanoveniach zmlúv.

Súdny dvor ďalej rozhodol, že **rozhodnutia zástupcov vlád členských štátov prijaté v novembri 2017 a v júni 2019 o umiestnení nového sídla EMA a sídla ELA** nemôžu byť označené ako akty Rady. Tieto rozhodnutia sú

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1718 zo 14. novembra 2018, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 726/2004, pokiaľ ide o sídlo Európskej agentúry pre lieky (Ú. v. EÚ L 291, 2018, s. 3).

naopak aktami prijatými kolektívne a na základe spoločnej dohody týmito zástupcami vlád.

Predmetné rozhodnutia, ktoré prijali členské štáty v oblasti, v ktorej Zmluvy nestanovujú povinnosť členských štátov konať, sú zbavené akéhokoľvek záväzného právneho účinku v práve Únie. Ide o rozhodnutia politickej povahy **členských štátov, ktoré nemôžu byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ.**

Pokiaľ ide o žaloby podané proti **nariadeniu 2018/1718**, Súdny dvor **zamietol všetky tvrdenia Comune di Milano a talianskej vlády týkajúce sa porušenia výsad Parlamentu, ako aj protiprávnosti tohto nariadenia vyplývajúcej z údajne nesprávneho postupu, ktorý viedol k rozhodnutiu zástupcov členských štátov z 20. novembra 2017 o výbere mesta Amsterdam, ako nového sídla EMA.**

V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že toto rozhodnutie je aktom politickej spolupráce bez záväznej povahy, ktorý môže obmedziť voľnú úvahu normotvorcu Únie. **Nemožno sa preto domnievať, že Parlament sa v tomto prípade vzdal svojich normotvorných právomocí tým, že sa považoval za viazaný predmetným rozhodnutím.**

Súdny dvor dodáva, že v prípade nesúhlasu s rozhodnutím politickej povahy členských štátov o presídlení EMA do Amsterdamu mohol Parlament namietať proti premietnutiu tohto rozhodnutia do legislatívneho aktu Únie.

Upozornenie: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie rozsudkov ([C-59/18 a C-182/18](#), [C-106/19 a C-232/19](#) a [C-743/19](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudkov.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudkov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

